

En Carles Miravittles, director-fundador de l'ICMAB, ens ha deixat

Carles Miravittles | ICMAB, CSIC

Lamentem profundament la mort del nostre benvolgut amic i company, el Prof. Carles Miravittles, fundador de l'ICMAB l'any 1986 i director del centre durant 21 anys, del 1986 al 2008. En Carles ens ha deixat el dia 16 d'abril de 2023, a l'edat de 80 anys.

El llegat i el record que deixa en Carles Miravittles, nascut a Barcelona el 9 de setembre de 1942, és extraordinari, tant per les seves qualitats humanes, com professionals. Va ser una figura cabdal per a la creació de l'Institut de Ciència de Materials de Barcelona i per a l'impuls de la recerca a Catalunya.

L'enterrament tindrà lloc aquest dimecres, 19 d'abril de 2023, a un quart de quatre (15:15 h) al Tanatori de Sant Gervasi (Barcelona).

Enric Banda, Carles Solà i Carles Miravittles

En Carles, un visionari

En Carles Miravittles es va doctorar en farmàcia, i inicià la seva carrera científica com a cristal·lògraf a la Universitat de Barcelona (UB), passant posteriorment al CSIC, concretament a l'Institut Jaume Almera i més tard, entre d'altres, a l'Institut de Ciència de Materials de Barcelona, on fins a dia d'avui encara estava vinculat. El seu interès científic se centrava en la cristal·lografia estructural i la difracció de raigs X, principalment en mètodes directes per a resoldre estructures cristal·lines.

A part del seu interès per la recerca científica, a la segona meitat dels anys 80 va conjuntar una visió molt encertada i una gran capacitat de treball per crear i impulsar l'ICMAB a la primera divisió mundial de la recerca en Ciència de Materials. Va ser capaç de mobilitzar aquesta disciplina emergent, anticipant-la a dins del CSIC, aconseguint que es creessin 4 nous Instituts de Ciència de Materials a Espanya i promovent després que existís un “Plan Nacional de Ciencia de Materiales”. El deute que tenim amb ell va, doncs, molt més enllà de la comunitat de l'ICMAB i s'estén a tota la comunitat científica en aquest àmbit.

Inauguració de l'edifici de l'ICMAB

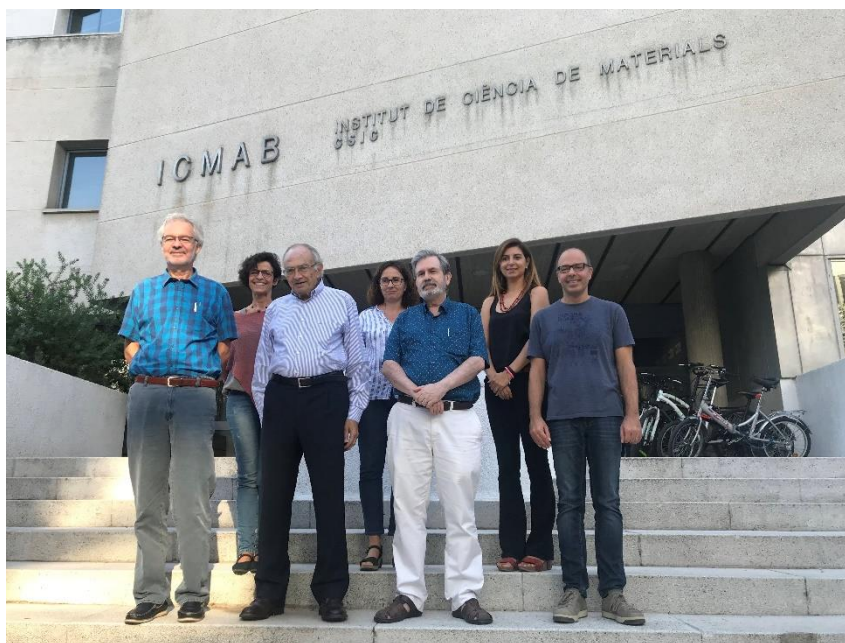
D'altra banda, l'encert d'en Carles Miravittles al promoure un nou centre de recerca del CSIC al campus de la Universitat Autònoma de Barcelona va constituir la llavor que després va convertir aquest campus en una de les majors concentracions de recerca del sud d'Europa. La capacitat d'en Carles per atreure talent divers, convèncer els dirigents polítics i institucionals per a endegar operacions de gran envergadura era afalagadora. I aquesta és l'herència que ens ha deixat als ICMABers: la passió per l'excel·lència, la internacionalització i l'ambició científica que ens ha portat a ser reconeguts en dues ocasions com a centres Severo Ochoa en l'àrea dels materials funcionals avançats,

Jaume Casabó, Carles Miravittles i Andreu Mas-Colell

En Carles Miravittles no tan sols va contribuir a bastir l'esquelet bàsic de l'ICMAB en els seus orígens, també va ser decisiu en altres àmbits de gestió del CSIC i de la seva estimada Catalunya. Primer com a Delegat del CSIC a Catalunya (del 1987 al 1992), on va poder promoure les relacions institucionals amb la Generalitat de Catalunya. Més tard, promovent que el CSIC creés un nou centre de recerca en Nanociència i Nanotecnologia que va acabar convertint-se en l'actual Institut de Nanociència i Nanotecnologia (ICN2). També, aconseguint que es col·laborés amb empreses amb capacitat de portar a terme recerca en el campus, creant l'Agrupació d'Interès Econòmic MATGAS, amb participació de Carburos Metàlics, el CSIC i la UAB. Una vegada alliberat de la direcció de l'ICMAB, va acceptar ser el director de l'Institut "Eduardo Torroja" a Madrid (2008-2009) amb la finalitat de modernitzar i reordenar el centre. Finalment, en Carles Miravittles va tornar a l'ICMAB, i encara fins fa ben pocs dies venia regularment al centre.

A més dels càrrecs i dedicació al CSIC, en Carles Miravittles va ser president del Comitè Espanyol de Cristal·lografia, i des del 1993 membre numerari de la Reial Acadèmia d'Arts i Ciències de Barcelona, de la que també en va ser vicesecretari. Va ser membre de la Secció de Química de l'Acadèmia Europea, president de la Fira Expominer, i acadèmic de la Reial Acadèmia de Farmàcia de Catalunya des de 2016. El 1992 va rebre la Medalla Narcís Monturiol al mèrit científic de la Generalitat de Catalunya, per la seva dedicació a l'estudi dels nous materials i per les aportacions al camp de la cristal·lografia.

Grup de recerca de Cristal·lografia de l'ICMAB, amb Elies Molins, Joana Martínez, Carls Miravittles, Mònica Benito, Jordi Rius, Anna Crespi i Ignasi Mata

Les qualitats humanes i la bonhomia d'en Carles Miravittles van ser uns distintius que l'acompanyaren tota la vida i que tothom reconeixia. Es distingia per tenir un tarannà positiu, amable amb tothom, tant si compartia la seva opinió com si no, i guardant sempre un cert grau d'ironia i de sornegueria sobre les estructures de gestió de la recerca i l'administració, tant estatal com autonòmica. En tot cas, el seu domini de les relacions humanes a tots els nivells i de les estructures polítiques el convertiren en un líder incontestable entre els gestors de la recerca.

Benvolgut Carles, els ICMABers ens alegrem de la vida plena que has tingut i t'agraïm de tot cor el que ens has aportat. Volem transmetre a la família que deixes, que et tindrem sempre en el nostre record. El teu nom ja ha quedat registrat per sempre a la sala de conferències del centre perquè els nouvinguts també et tinguin present. Que tinguis un bon viatge!

Els ICMABers quan Carles Miravittles n'era director

Xavier Obradors, Elies Molins, Jordi Rius, Anna May

Diuen d'en Carles...

"En Carles és la persona que més ha influït en la meua carrera científica i professional. Primer em va engrescar a passar a l'ICMAB l'any 1989 quan era un jove Professor Titular a la Facultat de Física de la Universitat de Barcelona. El seu suport i el del president del Comitè Científic Internacional, Prof. Manuel Cardona, van ser decisius per a poder crear un potent equip de recerca en Magnetisme i Superconductivitat. Més endavant, l'any 2002, em va proposar ser el sotsdirector de l'ICMAB i, finalment, l'any 2008, el director. Sempre li vaig agrair la confiança que va tenir amb mi, així com el suport incondicional, ajut i mestratge que vaig rebre d'ell al assumir les tasques de responsabilitat de direcció del centre" explica Xavier Obradors, director de l'ICMAB entre el 2008 i el 2023.

"En Carles Miravittles va fer néixer l'Institut; ja sabem que va fer una elecció d'investigadors molt encertada des d'un bon principi, i va guiar l'ampliació de l'Institut al llarg dels 21 anys que va ser-ne director. El seu dinamisme, intel·ligència i creativitat van fer que l'ICMAB pogués créixer tant en mida com en qualitat. La seva marca és indeleble, i els que hem pogut interaccionar amb ell sabem la gran pèrdua que significa el seu traspàs. En el sentit més ampli, va tenir una influència molt important en la recerca a Catalunya i Espanya. El trobarem molt a faltar. El meu més sentit condol a la seva família, amics, col·laboradors i companys" explica David Amabilino, actual director de l'ICMAB.

"En Carles Miravittles em va 'acollir' a l'ICMAB en un moment complicat per a mi, era l'any 1992. Això va determinar la meua carrera professional. Des del començament hi vaig tenir una relació de confiança. En Carles era una persona intuïtiva, social, tenia un punt visionari i amb un humor no sempre políticament correcte. Un treballador incansable i tremendament inquiet amb l'ambició i obsessió de que l'ICMAB fos un centre de recerca modern i de referència. Els correus electrònics els acostumava a encapçalar amb un benvolgut amic i company. Carles, benvolgut amic i company" en paraules d'Anna Roig, investigadora de l'ICMAB.

"D'en Carles, puc dir que tenia una visió de conjunt avançada, tant en l'àmbit científic com en l'àmbit tècnic. Tenia la virtut de saber rodejar-se de persones bones o molt bones en el seu àmbit. Tenia una idea de futur (parlo de finals dels 80) de l'ICMAB d'excel·lència tant científica com tècnica, i evidentment també en el camp d'informàtica. Per exemple, fent propostes avançades al seu temps com la idea de fer una mena d'Institut Virtual (ell deia sense parets), on es pogués treballar remotament de manera segura com si tothom estigués a la mateixa institució. En aquell temps parlar de Xarxes Virtuals Privades era una idea molt avançada i que va fer que l'ICMAB tinguéssim una Xarxa Informàtica de primer nivell mundial en els següents anys, essent un referent informàtic, tant a escala del CSIC, com del campus de la UAB" explica Joan Figuerola, Cap d'Informàtica de l'ICMAB durant molts anys.

Marta Vendrell, Joan Figuerola i Carles Miravittles aquest passat desembre 2022 a la festa de Nadal de l'ICMAB